॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेनं यन्ति यद्देश्ममहं पापाव्हीयं वा एतेनं भवन्ति यद्देश्ममहर्यो वै प्रजवं यतामपंथेन प्रतिपद्यंते यः स्थाणु हिन्ति यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै देशमे- ऽहंन्नविवाक्य उपहृन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह् तमेवान्वारभ्य सम्श्रञ्जतेऽथ यो व्याह सः॥१॥

हीयते तस्मौद्दशमेऽहंन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वांहुर्यज्ञस्य वे समृद्धेन देवाः सुंवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य व्यृद्धेनासुंरान्परांभावयन्निति यत्खलु वे यज्ञस्य समृद्धं तद्यजमानस्य यद्यृद्धं तद्भातृंव्यस्य स यो वे दंशमेऽहंन्नविवाक्य उपहृन्यते स एवाति रेचयति ते ये बाह्यां दशीकवंः॥२॥

स्युस्ते वि ब्रूंयुर्यदि तत्र न विन्देयुंरन्तःसद्साद्ध्ययं यदि तत्र न विन्देयुंर्गृहपंतिना व्युच्यन्तद्धुच्यंमेवाथ वा पुतथ्संपराज्ञियां ऋग्भिः स्तुंवन्तीयं वै सप्तो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदांनृचुस्तेनेय सप्राज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यदतोऽध्यंर्चितारः॥३॥

तदुभयंमास्वाव्रध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनंसा स्तुवते न वा इमामंश्वर्थो नाश्वंतरीर्थः सद्यः पर्याप्तमर्हित मनो वा इमा स्यः पर्याप्तमर्हित मनः परिभवितुमथ् ब्रह्मं वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजू स्ष्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्वह्म तत्प्रितिगृण्त आ चंक्कीत स प्रंतिगरः॥४॥

व्याह् स दृंशीकवौँऽर्चितारः स एकंश्र॥१॥॥———[१]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं द्वांदशाहस्यं प्रथमेनाह्नर्त्विजां यजमानो वृङ्क इति तेजं इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणानृत्राद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीनिमाल्लोणकानिति किं चंतुर्थेनेति चतुंष्यदः पृश्निति किम्पंश्चमेनेति पश्चांख्यराम्पङ्किमिति कि॰ षृष्ठेनेति षडृतूनिति कि॰ संप्रमेनेति स्प्रपंदा॰ शक्कंरीमितिं॥५॥

किमंष्टमेनेत्यृष्टाख्यंरां गायत्रीमिति किं नंवमेनेतिं त्रिवृत्र स्तोम्मिति किं दंशमेनेति दशाँख्यरां विराज्मिति किमेंकाद्शेनेत्येकांदशाख्यरां त्रिष्टुभृमिति किं द्वांद्शेनेति द्वादंशाख्यरां जगंतीमित्येतावृद्वा अस्ति यावंदेतद्यावंदेवास्ति तदंषां वृद्धे॥६॥

शर्करीमित्येकंचत्वारि १शच॥२॥॥———[२]

पुष वा आप्तो द्वांदशाहो यत्रंयोदशरात्रः संमानः ह्यंतदह्यंत्रांयणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यंतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका पृषां लोकानामार्थ्यं प्राणो वे प्रंथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठन्ति सर्वमायुंर्यन्ति य पृवं विद्वाः सम्भयोदशरात्रमासंते तदांहुर्वाग्वा पृषा वितंता॥७॥

यद्वांदशाहस्तां विच्छिंन्सुर्यन्मध्येऽतिरात्रं कुर्युरुपदासुंका गृहपंतेर्वाक्स्यांदुपरिष्टाच्छन्दोमानांम्महाव्रतं कुर्वन्ति संततामेव वाचमवं रुन्द्वतेऽनुंपदासुका गृहपंतेर्वाग्भवित पशवो व छन्दोमा अन्नम्महाव्रतं यदुपरिष्टाच्छन्दोमानां-म्महाव्रतं कुर्वन्ति पशुषुं चैवान्नाद्यं च प्रतिं तिष्ठन्ति॥८॥

आदित्या अंकामयन्तोभयौंर्लोकयोर्ऋध्रुयामेति त

पृतं चंतुर्दशरात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनांयजन्त ततो वै त उभयौर्लोकयोरार्ध्रवन्नस्मि ॥ श्रीमुष्मि ॥ य पृवं विद्वा ॥ संश्रुत्दशरात्रमासंत उभयोरेव लोकयोर् ऋध्रुवन्त्य-

स्मि इश्चामुष्मि ईश्च चतुर्दशरात्रो भेवति सप्त ग्राम्या ओषंधयः सप्तार्ण्या उभयीषामवं रुद्धौ यत्पंराचीनांनि पृष्ठानिं॥९॥ भवंन्त्यमुमेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवंन्तीममेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति त्रयस्त्रि इशौ मध्यतः स्तोमौ

भवंन्तीममेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति त्रयस्त्रिष्शौ मध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गंच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव संमानानां भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥१०॥

प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा अन्वायन्तानांदित्याश्चं प्शवश्चान्वायन्ते देवा अंब्रुवन् यान्पशूनुपाजींविष्म् त हमें उन्वाग्मन्निति तेभ्यं एतं चंतर्दशरात्रम्प्रत्यौहन्त

त इमें उन्वाग्मन्निति तेभ्यं एतं चंतुर्दशरात्रम्प्रत्यौहुन्त आदित्याः पृष्ठैः सुंवर्गं लोकमारोहत्र्यहाभ्यांमस्मिल्लौंक पशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरांदित्या अमुष्मिल्लौंक आर्ध्रुवत्र्यहाभ्यांमस्मिन्॥

लोके पृशवो य एवं विद्वारसंश्चतुर्दशरात्रमासंत उभयोरेव लोकयोर्ऋभ्रवन्त्यस्मि ॥ श्रुष्टेवामुष्मि ॥ पृष्ठेरेवामुष्मि ॥ व ऋंध्रुवन्तिं त्र्यहाभ्यांमस्मिल्लांके ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिंख्यं गौर्सावायुंरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानिं भवन्ति सविवधत्वायं॥१२॥

ओजो वै वीर्यम्पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो देधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहद्गभ्यामेव यन्त्यथां अनयांरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्चसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव स्वंवर्गं लोकं यंन्ति परांश्चो वा एते स्वगं लोकमभ्यारोहन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्यंप्यन्ति प्रत्यश्चाहो भवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोंलीकयोर्ंऋद्धोत्तिष्ठन्ति चतुंदंशैतास्तासां या दश् दशांख्यरा विराडन्नं विराङ्चिराजैवान्नाद्यमवं रुन्थते याश्चतंस्रश्चतंस्रो दिशों दिक्ष्वंव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्राव्यभितो भवतः परिगृहीत्य॥१३॥

आर्ध्रुवन्न्यहाभ्यांम्स्मिन्थ्संविवधृत्वाय् प्रतिष्ठित्या एकंत्रि १ शच॥ ५॥ ॥ 🗕 🕒 [५]

इन्द्रो वै सृदङ्केवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छ्थस प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां पुतम्पंश्चदशरात्रम्प्रायंच्छ्तमाहंर्त् तेनांयजत् ततो वै सोंऽन्याभिंदेवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्य एवं विद्वा १ संः पश्चदशरात्रमासंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छन्ति ज्योतिगौरायुरितिं त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिंर्न्तरिंख्यम्॥१४॥

गौर्सावायुंरेष्वंव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्त्यसंश्रं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं स्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्रूञ्छंन्दोमैरोजो वा वीर्यम्पृष्ठानिं पृश्वंष्ठन्दोमा ओजंस्येव वीर्ये पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति पश्चदशरात्रो भवति पश्चदशो वज्रो वज्रमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्र हंरन्त्यतिरात्राविभेतों भवत इन्द्रियस्य परिंगृहीत्यै॥१५॥

अन्तरिक्वमिन्द्रियस्यैकंश्वाद्याम् [६] इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीत्सोऽस्रेरेभ्यो-ऽिबभेत्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतम्पंश्वदशरात्रं वज्रम्प्रायंच्छ्त् तेनास्रंरान्पराभाव्यं विजित्य श्रियंमगच्छदग्निष्टुत पाप्मानं निरंदहत पश्चदशरात्रेणौजो बलंमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त् य एवं विद्वार्थ्सः पश्चदशरात्रमासंते भ्रातृंव्यानेव पराभाव्यं विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानं निः॥१६॥

दहन्ते पृश्चद्रश्रात्रेणौजो बर्लमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दंधत एता एव पंश्वयाः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽ-धमास्रशः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरम्पृशवोऽनु प्र जांयन्ते तस्मात्पश्व्यां एता एव सुंवर्ग्याः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमास्रशः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरः सुंवर्गो लोकस्तस्माथ्सुवर्ग्यां ज्योतिर्गोरायुरितिं त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिंरन्तरिख्यम्॥१७॥

गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहिन्त यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवध्त्वायौजो व वीर्यम्पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो दंधते बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्तीयं वाव रथन्त्रम्सौ बृहद्गभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते व यज्ञस्यां असायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवृगं लोकम्॥१८॥

यन्ति पराँश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पराचीनांनि पृष्ठान्युंपयन्ति प्रत्यङ्ग्र्वहो भेवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पश्चंदशैतास्तासां या दश् दशाँख्यरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद् मर्व रुन्धते याः पश्च पश्च दिशों दि्क्ष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यतिरान्नाव्भितों भवत इन्द्रियस्यं वीर्यस्य प्रजायें पश्नाम्परिंगृहीत्यै॥१९॥

गृच्छुन्त्यृष्ट्रिश्वां पाप्मानृत्रिर्न्तिरिख्यश्चँकम्प्रजाये हे चं॥७॥॥———[७]
प्रजापंतिरकामयतात्रादः स्यामिति स एत १
संप्तदशरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनायजत् ततो वै सोंऽत्रादोऽभवद्य एवं विद्वा १ संः सप्तदशरात्रमासंतेऽत्रादा एव भवन्ति

उभव्दा पुव विद्वारसः सप्तदशरात्रमासतऽन्नादा पुव भवान्त पश्चाहो भविति पश्च वा ऋतवेः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावे रुन्धतेऽसंत्रं वा एतत्॥२०॥

यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवंन्ति तेनं स्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्थते पृश्चञ्छंन्दोमैरोजो वे वीर्यम्पृष्ठानिं पृशवंश्छन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भविति सप्तदशः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यां अतिरात्राविभितों भवतो- ऽत्राद्यंस्य परिंगृहीत्यै॥२१॥

पुतथ्सप्तत्रिर्∜श्चच॥८॥॥————[८]

सा विरािबुक्तम्यांतिष्ठद्वहांणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा अंकामयन्तोभय् सं वृंश्चीमित् ब्रह्म चान्नं चेति त एता विर्शाति रात्रीरपश्यन्ततो वे त उभय् समंवृञ्जत् ब्रह्म चान्नं च ब्रह्मवर्चिसनौंऽन्नादा अंभवन् य एवं विद्वारसं एता आसंत उभयमेव सं वृंश्चते ब्रह्म चान्नं च॥२२॥

ब्रह्मवर्चिसनों ऽन्नादा भंवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विश्वो वै पुरुषो दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्या यावांनेव पुरुषस्तमास्वोत्तिष्ठन्ति ज्योतिगौरायुरिति त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तरिख्यं गौर्सावायुरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गम्॥२३॥

लोकमभ्यारोहिन्ति यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधृत्वायौजो वै वीर्यम्पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो देधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथंतरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्रुसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति परांश्रो वा एते सुंवर्गं

लोकम्भ्यारोहिन्त् ये पंराचीनांनि पृष्ठान्युंपयिन्तं प्रत्यङ्क्यहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर् ऋद्धोत्तिष्ठन्त्यतिरात्राविभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्यान्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥२४॥

वृञ्जते ब्रह्म चात्रंश्च सुवर्गमेते सुंवर्गत्रयोविश्यतिश्चात्रा॥——[९] असावादित्यौऽस्मिल्लौंक आसीत्तं देवाः पृष्ठेः परिगृह्यं सुवर्गं लोकमंगमयन्परेरवस्तात्पर्यगृह्णन्दिवाकीत्र्येन सुवर्ग

लोके प्रत्यंस्थापयन्यरैंः प्रस्तात्पर्यंगृह्णन्पृष्ठेरुपावांरोह्न्थ्स वा असावांदित्योऽमुष्मिंश्लोंके परैरुभ्यतः परिगृहीतो यत्पृष्ठानि भवन्ति सुवर्गमेव तैर्लोकं यजमाना यन्ति परैरवस्तात्परि गृह्णन्ति दिवाकीर्त्येन॥२५॥

सुवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्ति परैंः प्रस्तात्परिं गृह्णन्ति पृष्ठेरुपावंरोहन्ति यत्परें प्रस्तान्न स्यः परांशः सुवर्गाल्लोकान्निष्पंद्येर्न् यद्वस्तान्न स्यः प्रजा निर्देहेयुर्भितों दिवाकीर्त्यंम्परंःसामानो भवन्ति सुवर्ग पृवैनांल्लोंक उंभ्यतः परिं गृह्णन्ति यजंमाना वै दिवाकीर्त्यं संवथ्सरः

पर्रःसामानोऽभितों दिवाकीुर्त्यम्परं सामानो भवन्ति

संवथ्सर एवोभयतः॥२६॥

दिवाकीर्त्यम्परंःसामानो भवन्ति तस्मदिभितः पृष्ठम्पार्श्वे भूयिष्ठा ग्रहां गृह्यन्ते भूयिष्ठ शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतो ग्रन्थं ग्रंथ्रन्त्यविस्र साय सप्त गृह्यन्ते सप्त व शीर्षण्याः प्राणाः प्राणानेव यजंमानेषु दधित यत्पराचीनांनि पृष्ठानि भवन्त्यमुमेव तैर्लोकम्भ्यारोहन्ति यदिमं लोकं न॥२७॥ प्रत्यवरोहेयुरुद्वा माद्येयुर्यजंमानाः प्र वां मीयेर्न् यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैर्लोकम्प्रत्यवरोहन्त्यथों अस्मिन्नेव लोकं प्रति तिष्ठन्त्यनुन्मादायेन्द्रो वा अप्रतिष्ठित

प्रतिं तिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिंवाकीर्त्यम्पार्श्वे परंःसामानोऽभितों

ततो वै स प्रत्यंतिष्ठद्ये बंहुयाजिनोऽप्रंतिष्ठिताः॥२८॥
स्युस्त एंकवि शतिरात्रमांसीर्न्द्वादंश् मासाः पश्चर्तवस्त्रयं

आसीत्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतमेकवि श्वातिरात्रम्प्रायंच्छ

स्युस्त एकाव १शातरात्रमासार्-द्वादश् मासाः पश्चतवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकवि १श एतावंन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यंथापूर्वम्प्रतिं तिष्ठन्त्यसावादित्यो न व्यरोचत् स प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां एतमेंकवि १शित-रात्रम्प्रायंच्छ्त्तमाहर्त्तेनांयजत् ततो वै सोऽरोचत् य एवं विद्वारंस एकविरशतिरात्रमासंते रोचंन्त एवैकंविरशतिरात्रो भंवति रुग्वा एंकविर्शो रुचंमेव गंच्छुन्त्यथौं प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्यंकविर्शो-ऽ तिरात्राविभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥२९॥

अर्वाङ्यज्ञः सं क्रांमत्वमुष्मादिष् मामि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कंन्धं तस्मिन् हीयतां योंऽस्मान्द्वेष्टिं। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्थ्सीदतु यों-ऽस्मान्द्वेष्टिं। यज्ञं यज्ञस्य यत्तेज्ञस्तेन सं क्रांम मामि। ब्राह्मणानृत्विजो देवान् यज्ञस्य तपंसा ते सवाहमा हुवे। इष्टेनं पक्षमुपं॥३०॥

ते हुवे स्वाहम्। सन्ते वृञ्जे सुकृतः सम्प्रजाम्पृश्न्।
प्रैषान्थ्सांमिधेनीरांघारावाज्यंभागावाश्रुंतम्प्रत्याश्रुंतमा
शृंणामि ते। प्रयाजान्याजान्थ्स्वष्टकृत्मिडांमाशिष् आ वृञ्जे
सुवंः। अग्निनन्द्रेण सोमेन सरंस्वत्या विष्णुंना देवतांभिः।
याज्यानुवाक्यांभ्यामुपं ते हुवे स्वाहं यज्ञमा दंदे ते वषंद्वृतम्।
स्तुतः शस्त्रम्प्रंतिग्रं ग्रह्मिडांमाशिषंः॥३१॥

आ वृं अ सुर्वः। पृत्नीसंयाजानुपं ते हुवे सवाह ४ संमिष्टयजुरा दंदे तवं। पुशून्थ्सुतम्पुरोडाशान्थ्सवंनान्योत यज्ञम्। देवान्थ्सेन्द्रानुपं ते हुवे सवाहम्ग्रिम्ंखान्थ्सोमंवतो ये च विश्वै॥३२॥

उप ग्रह्मिडामाशिषो द्वात्रिर्शच॥11॥॥-----

[8 8]

भूतम्भव्यंम्भविष्यद्वषुट्थ्स्वाहा नम् ऋक्साम यजुर्वषुट्थ्स्वाहा नमों गायुत्री त्रिष्टुज्जगंती वषुट्थ्स्वाहा नर्मः पृथिव्यन्तिरंख्यं द्यौर्वषुद्थ्स्वाहा नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वषुद्थ्स्वाहा नर्मः प्राणो व्यानोऽपानो वषुद्थ्स्वाहा नमोऽन्नं कुषिवृष्टिर्वषुट्थ्स्वाहा नर्मः पिता पुत्रः पौत्रो वष्ट्थ्स्वाहा नमो भूर्भुवःसुवृर्वष्ट्थस्वाहा नर्मः॥३३॥

____[१२]

आ में गृहा भंवन्त्वा प्रजा मु आ मां युज्ञो विंशतु वीर्यावान्। आपों देवीर्यज्ञिया मा विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मे ग्रहों भवत्वा पुंरोरुक्स्तुंतशस्त्रे मा विंशता र समीचीं। आदित्या रुद्रा वसंवो मे सद्स्याः सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मांग्निष्टोमो विंशतूक्थ्यंश्चातिरात्रो मा विंशत्वापिशर्वरः। तिरोअंह्रिया मा सुहुंता आ विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥३४॥

अ्त्रिष्टोमो विंशत्वृष्टादंश च॥13॥॥———[१३]

अग्निना तपोऽन्वंभवद्वाचा ब्रह्मं मृणिनां रूपाणीन्द्रंण देवान् वातेन प्राणान्थ्सूर्येण द्याश्चन्द्रमंसा नख्यंत्राणि यमेनं पितृत्राज्ञां मनुष्यांन्फलेनं नादेयानंजगरेणं सूर्पान्व्याघ्रेणांरण्यान्पश्व्छोनेनं पत्तिरणो वृष्णाश्वांनृष्भेण् गा बस्तेनाजा वृष्णिनावीं व्रीहिणान्नानि यवेनौषंधीर्न्यग्रोधेन् वनस्पतींनुदुम्बरेणोर्जङ्गायित्रया छन्दारंसि त्रिवृता स्तोमांन्ब्राह्मणेन् वाचम्॥३५॥

ब्रह्मणनकश्च॥१४॥ ————[१४]

स्वाह्यधिमाधीताय स्वाह्य स्वाह्यधीतम्मनेसे स्वाह्य स्वाह्य मनंः प्रजापंतये स्वाह्य काय स्वाह्य कस्मे स्वाहां कत्मस्मे स्वाहादित्ये स्वाहादित्ये मृह्यैं स्वाहादित्ये सुमृडीकाये स्वाह्य सर्वस्ये स्वाह्य सर्वस्वत्ये बृह्त्यैं स्वाह्य सर्वस्वत्ये पावकाये स्वाह्यं पूष्णे स्वाह्यं पूष्णे प्रंपथ्यांय स्वाह्यं पूष्णे न्रन्धिंषाय स्वाह्यं त्वष्टे स्वाह्यं त्वष्टें तुरीपांय स्वाह्यं त्वष्टें पुरुरूपांय स्वाहा विष्णंवे स्वाहा विष्णंवे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णंवे निभूयपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥३६॥

पुक्रूपाय स्वाहा दर्श च॥15॥॥————[१५]
दद्धः स्वाहा हनूँभ्या स्वाहोश्वाभ्या स्वाहा मुखाय
स्वाहा नासिकाभ्या स्वाहाख्वीभ्या स्वाहा कर्णाभ्या स्वाहा पार इख्ववीऽवार्यभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहावार इख्ववीः
पार्यभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहां शीर्ष्णे स्वाहां भ्रूभ्या स्वाहां
लुलाटाय स्वाहां मूर्भे स्वाहां मस्तिष्काय स्वाहा केशेभ्यः
स्वाहा वहांय स्वाहां ग्रीवाभ्यः स्वाहां स्कन्धेभ्यः स्वाहां
कीकंसाभ्यः स्वाहां पृष्टीभ्यः स्वाहां पाज्स्याय स्वाहां
पार्श्वाभ्या स्वाहां॥३७॥

अश्सौभ्याष्ट्रं स्वाहां दोषभ्याष्ट्रं स्वाहां बाहुभ्याष्ट्रं स्वाहां जङ्घौभ्याष्ट्रं स्वाहां श्रोणीभ्याष्ट्रं स्वाहोरुभ्याष्ट्रं स्वाहां श्रीवद्धाष्ट्रं स्वाहां जङ्घौभ्याष्ट्रं स्वाहां भूसदे स्वाहां शिखुण्डेभ्यः स्वाहां वालधानांय स्वाहाण्डाभ्याष्ट्रं स्वाहां शेपाय स्वाहा रेतंसे स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहां प्रजननाय स्वाहां पद्धः स्वाहां श्राफेभ्यः स्वाहां लोमभ्यः स्वाहां

त्वचे स्वाहा लोहिंताय स्वाहां मा्रथ्साय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहां मुज्जभ्यः स्वाहाङ्गेभ्यः स्वाहात्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥३८॥

पार्श्वाभ्यार् स्वाहां मुज्जभ्यः स्वाहा षद्वं॥16॥॥———[१६]

अञ्चेताय स्वाहां शितिपये स्वाहां शितिपदे स्वाहां शितिककुदे स्वाहां शितिप्रभाय स्वाहां शितिपृष्ठाय स्वाहां शित्यश्माय स्वाहां पुष्पकर्णाय स्वाहां शित्योष्ठांय स्वाहां शितिभवे स्वाहां शितिभसदे स्वाहां श्वेतानूंकाशाय स्वाहाञ्जये स्वाहां लुलामाय स्वाहासितज्ञवे स्वाहां कृष्णैताय स्वाहां रोहितैताय स्वाहांरुणैताय स्वाहेदशांय स्वाहां कीदशांय स्वाहां तादशांय स्वाहां सदशांय स्वाहा विसंदशाय स्वाहा सुसंदृशाय स्वाहां रूपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥३९॥

रूपाय स्वाहा द्वे चं॥17॥॥**———[१७**]

कृष्णाय स्वाहां श्वेताय स्वाहां पिशंगाय स्वाहां सारंगाय स्वाहां रुणाय स्वाहां गौराय स्वाहां बुभ्रवे स्वाहां नकुलाय स्वाहा रोहिताय स्वाहा शोणांय स्वाहां श्यावाय स्वाहां श्यामाय स्वाहां पाकलाय स्वाहां सुरूपाय स्वाहानुंरूपाय स्वाहा विरूपाय स्वाहा सरूपाय स्वाहा प्रतिरूपाय स्वाहां श्वलाय स्वाहां कमलाय स्वाहा पृश्नये स्वाहां पृश्निस्क्थाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥४०॥

कृष्णाय पर्दत्वारिश्यत्॥ [१८] ओषंधीभ्यः स्वाहा मूलैभ्यः स्वाहा तूलैभ्यः स्वाहा काण्डैभ्यः स्वाहा वल्शेभ्यः स्वाहा पुष्पैभ्यः स्वाहा फलैभ्यः

काण्डम्यः स्वाह् वल्शम्यः स्वाह् पुष्पम्यः स्वाह् फलम्यः स्वाहां गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावंपन्नेभ्यः स्वाह् शयांनेभ्यः स्वाहा सर्वसमै स्वाहा॥४१॥

वन्स्पतिभ्यः स्वाह्य मूलैंभ्यः स्वाह्य तूलैंभ्यः स्वाह्य स्कन्धौंभ्यः स्वाह्य शाखाँभ्यः स्वाहां पूर्णेभ्यः स्वाह्य पूर्षोभ्यः स्वाह्य फलैंभ्यः स्वाहां गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावपन्नेभ्यः स्वाह्य शयांनेभ्यः स्वाहां शिष्टाय स्वाहातिशिष्टाय स्वाह्य परिशिष्टाय स्वाह्य सर्शिष्टाय स्वाहोच्छिष्टाय स्वाह्यं रिक्ताय स्वाहारिक्ताय स्वाह्यं प्रित्ताय स्वाह्यं सर्शिकाय स्वाहोद्रिक्ताय स्वाह्यं सर्वस्मै

स्वाहाँ॥४२॥

तृतीयः प्रश्नः

वनस्पतिभ्यः स्कन्धौभ्यः शिष्टायं रिक्ताय षद्गंत्वारि १शत्॥ 20॥॥———[२०]

बृह्स्पितिः श्रद्यथा वा ऋख्या वै प्रजापंतिर्येनंथेन द्वे वाव देवस्त्रे आंदित्या अंकामयन्त सुवृगं विसेष्ठः सं वथ्सरायं सुवृगं ये सृत्रम्ब्रंह्मवादिनोऽतिरात्रो ज्योतिष्टोमं मेषः कूप्याभ्योऽज्यो यो नमी मयोभूः किः स्विदम्बे भूः प्राणायं सिताय द्वाविरंशितः॥22॥ बृह्स्पितिः प्रतितिष्ठन्ति वै दंशरात्रेणं सुवृगं यो अर्वन्तं भूस्त्रिपंश्चाशत्॥53॥ बृह्स्पितिः सर्वस्मै स्वाहाँ॥॥—[२१]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

 $Credits: \ http://stotrasamhita.github.io/about/$